

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712217061
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712217061.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: C. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XX, XXX XX X., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Hlas spotrebiteľa, občianske združenie so sídlom Zvolen, J. Bánika 2009/2, zastúpený JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Nemce, Nemčianska cesta 25, Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 399,04 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 122,03 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 28. 01. 2011 do zaplatenia a to v mesačných splátkach po 30,00 € mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 30-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu, pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky.

Vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu Hlas spotrebiteľa, o. z. sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 04. 10. 2012 návrh, ktorým žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 399,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28. 01. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dňa 07. 12. 2005 zmluvu č. A XXXXXXX, na základe ktorej vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá mu umožňovala využívať telekomunikačné služby a bolo mu priradené telefónne číslo XXXX XXX XXX. Odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť Dodatkom k zmluve. Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že predmetom uvedeného Dodatku bola okrem iného Dohoda o zmluvnej pokute vo výške 497,91 €, pričom však v inom súdnom konaní bola táto časť označená ako neprijateľná zmluvná podmienka a to rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011 a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ povinný zdržať sa používania tejto podmienky. Preto v tomto konaní sa navrhovateľ domáha voči odporcovi náhrady škody vo výške 272,19 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, ktorú odporca spôsobil navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón za zvýhodnenú cenu oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby tzv. doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Odporca si bol vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za zľavnenú cenu len z dôvodu, že sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobil

vznik škody navrhovateľovi minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 126,85 € za obdobie 9 až 11/2010. Ani na Pokus o pokonávku zo dňa 13. 01. 2011 odporca nereagoval úhradou žiadnej čiastky, preto sa dostal do omeškania a navrhovateľ si uplatňuje i úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedené v Pokuse o pokonávku, t. j. od 28. 01. 2011. Navrhovateľ si teda uplatnil sumu 126,85 € titulom neuhradených služieb a sumu 272,19 € titulom náhrady škody s poukazom na to, že pokiaľ súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu bude považovať uplatnenú škodu za neprimerane vysokú, ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, navrhovateľovi prizná.

Súd vo veci rozhodol dňa 22. 11. 2012 platobným rozkazom č. k. 29Ro 199/2012-30 tak, že navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel. Keďže sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz odporcovi do vlastných rúk, súd vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu zrušil a to uznesením zo dňa 10. 03. 2014.

Dňa 17. 07. 2014 došlo súdu podanie elektronickou formou a to oznámenie o vstupe do konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu - Občianske združenie Hlas spotrebiteľa. Účastníci nenamietli vstup vedľajšieho účastníka do konania. Tento do konania vstúpil za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa v súlade s ustanovením § 93 ods.1, 2 O. s. p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní dňa 12. 08. 2014, ktoré sa konalo v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka. Títo mali riadne a včas vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, svoju neúčasť nijako neospravedlnili, ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Preto boli splnené podmienky ustanovenia § 101 ods.2 O. s. p. na vykonanie pojednávania v ich neprítomnosti. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom odporcu a oboznámením listinných dokladov a to: Zmluvou o pripojení, spolu s Dodatkom a Prílohou č. 1, Pokusom o pokonávku vrátane doručky, faktúr, Všeobecných zmluvných podmienok, prehľadom platieb odporcu, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledujúci skutkový a právny stav:

Zmluvou o pripojení zo dňa 07. 12. 2005 došlo medzi navrhovateľom a odporcom k vzniku občianskoprávneho zmluvného vzťahu, na základe ktorého navrhovateľ poskytol odporcovi telekomunikačné služby, konkrétne účastnícky program „Paušál 229 SK“ a službu CLIP. Odporcovi bolo pridelené telefónne číslo XXXX XXX XXX, ďalej SIM karta a telefón Siemens CX75.

Podľa Dodatku k zmluve zo dňa 02. 10. 2008 sa účastníci zmluvy dohodli, že predmetom Dodatku je aktivácia dojednaného účastníckeho programu a to „Paušál Klasik 100 XXL hovory“, ako aj dohoda zmluvných strán o predaji mobilného telefónu typu Sony Ericsson W910i za kúpnu cenu so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny vo výške 790,00 Sk (26,22 €). Z čl. 2, bod 3 Dodatku vyplýva, že odporca ako účastník zmluvy sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od uzavretia Dodatku - pod písm. c) sa nedopustí takého konania, alebo nedá svojim konaním žiaden taký podnet a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo odstúpiť od zmluvy, alebo právo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia, alebo porušenia povinností zo strany účastníka, ku ktorým sa zaviazal v tomto Dodatku alebo v Zmluve a na základe ktorého by bol podnik oprávnený mu v dobe viazanosti dočasne obmedziť, alebo prerušiť poskytovanie služieb. V prílohe č. 1 Dodatku k zmluve sú špecifikované bonusy ponuky „Výmeny 2008“ zo dňa 01. 10. 2008.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX (čl. 20) boli odporcovi vyúčtované služby za obdobie od 13. 09. do 21. 10. 2010 v celkovej sume 64,75 € splatná dňa 07. 10. 2010.

Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX (čl. 19) boli odporcovi vyúčtované služby za obdobie 22. 10. až 21. 11. 2010 v celovej sume 53,19 € splatná dňa 06. 11. 2010.

Faktúrou č. XXXXXXXXXX (čl. 21) bol odporcovi vyúčtovaný poplatok za upomienku v sume 1,33 € splatná dňa 06. 11. 2010.

Faktúrou č. XXXXXXXXXX (čl. 18) boli odporcovi vyúčtované služby a poplatok za odpojenie v celkovej sume 7,58 € splatná dňa 07. 12. 2010.

V Pokuse o pokonávku zo dňa 13. 01. 2011 navrhovateľ špecifikoval pohľadávku odporcu v celkovej sume 126,85 € a zároveň upozornil odporcu na porušenie zmluvných povinností, z ktorého dôvodu je povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu vo výške 497,91 €. Celkový dlh vo výške 624,76 € žiadal uhradiť najneskôr do 27. 01. 2011.

Podľa prehľadu transakcií na účte odporcu, tento žalované faktúry neuhradil.

Odporca na pojednávaní potvrdil, že nezaplatil navrhovateľovi cenu poskytnutých služieb. Nesúhlasil však s uplatneným nárokom na zaplatenie škody vo výške 272,19 €. Poukázal na to, že doba viazanosti v zmluve bola na 24 mesiacov, pričom on počas 22 mesiacov riadne platil poskytované služby. Je pravdou, že posledné dve úhrady nezaplatil, nakoľko sa stal nezamestnaný a finančne mu to nevyšlo. Je však ochotný navrhovateľovi služby zaplatiť a mal zato, že týmto bude nárok navrhovateľa vyrovnaný. Poukázal na to, že navrhovateľovi nemohla jeho konaním vzniknúť škoda v žalovanej výške. Ďalej odporca požiadal, aby súd povolil zaplatiť mu dlh v splátkach maximálne po 30,00 € mesačne. Je síce pravdou, že je t. času zamestnaný, avšak jeho príjem je vo výške minimálnej mzdy a to 300,0 € v čistom, z príjmu si musí uhrádzať náklady na bývanie a svoje živobytie.

V písomnom vyjadrení vedľajší účastník uvádza, že vstupuje do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody, pretože len v tejto časti, ktorá je spôsobilá byť samostatným predmetom konania, dochádza k porušovaniu práv odporcu ako spotrebiteľa. Navrhovateľ týmto návrhom len obchádza zákon, pretože svoj nárok odvodzuje od pôvodného znenia Dodatkov, ktoré obsahovali dohodu o zmluvnej pokute, ktorá však bola rozhodnutiami viacerých súdov vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navrhovateľ tak bol povinný v súlade s ust. § 53a ods. 1 OZ zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky. Ak navrhovateľ napriek takémuto zákazu uplatňuje nárok žalobou na plnenie z rovnakého zmluvného základu ale iným právnym titulom, týmto de facto obchádza absolútnu neplatnosť zmluvnej pokuty. Súčasťou Dodatkov k Zmluvám je aj dohoda o kúpe mobilného telefónu za dohodnutú kúpnu cenu, pričom k jej zavŕšeniu dôjde zaplatením dohodnutej kúpnej ceny a odovzdaním mobilného telefónu odporcovi. Nie je však zrejmý príčinný vzťah medzi škodou vzniknutou nezaplatením telekomunikačných služieb, ktorá mala vzniknúť na mobilnom telefóne rozdielom akciovej a štandardnej ceny. Rovnako je nesprávny postup pri určovaní výšky škody, kedy má byť zohľadnená reálna cena mobilného telefónu v čase porušenia zmluvnej povinnosti a majú sa zohľadniť peňažné plnenia, ktoré už odporca v rámci zmluvného vzťahu uhradil. Preto vedľajší účastník navrhol zamietnuť návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie náhrady škody. Vo veci si zároveň uplatnil náhradu trov konania za právne zastúpenie vo výške 69,02 € (2 úkony právnej pomoci po 26,56 € - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie na súd, 2x režijný paušál po 8,04 €).

Podľa Všeobecných zmluvných podmienok (čl. 20 až 22) čl. 2, bod 1 je konštatované, že navrhovateľ poskytuje služby na základe zmluvy uzavretej v písomnej podobe medzi navrhovateľom a účastníkom. Práva a povinnosti zmluvných strán upravuje zákon (v tom čase Zákon č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách), platné právne predpisy a podrobnosti upravuje zmluva, všeobecné podmienky a cenník. Podľa čl. 4, bod 1 sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Podľa čl. 5, bod 1 písm. b) má navrhovateľ ako zmluvná strana právo na úhradu ceny poskytnutej služby administratívnych a iných poplatkov podľa cenníka. Podľa čl. 6, bod 2 písm. b) má účastník zmluvy povinnosť splatiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako aj cenu za iné služby na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s čl. 11, bod 8 týchto všeobecných podmienok. Podľa čl. 11, bod 1, služby cien a poplatkov za poskytnutie jednotlivých služieb sú obsiahnuté v platnom cenníku. Podľa čl. 11, bod 6 navrhovateľ uskutoční vyúčtovanie cien za poskytnuté služby v zmysle platného cenníka v pravidelne stanovených lehotách. Táto lehota je zúčtovacím obdobím, ktorá začína plynúť od dátumu vykonania prvého odpočtu

poskytovaných služieb a nepresiahne 31 za sebou idúcich kalendárnych dní a platí po celé obdobie platnosti zmluvy. Podľa čl. 11, bod 8, navrhovateľ po skončení zúčtovacieho obdobia vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých služieb počas zúčtovacieho obdobia.

Zmluva medzi účastníkmi bola uzavretá za účinnosti Zákona č. 610/2003 Z. z., ktorý bol neskôr zrušený Zákonom č. 351/2011 Z. z. podľa § 78 ods.9 Zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona. Súd preto právny vzťah medzi účastníkmi konania posudzoval podľa Zákona č. 351/2011 Z. z.

Podľa § 44 ods.1 Zákona č. 351/2011 Z. z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods.1 písm. a/ Zákona č. 351/2011 Z. z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods.12 písm. b/ Zákona č. 351/2011 Z. z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný od 01. 01. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 13. 05. 2009 do 12. 04. 2011 bola vo výške 1 %.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je len v časti dôvodný. Navrhovateľ svoj návrh v časti uplatneného nároku vo výške 272,19 € vymedzil tak, že sa jedná o škodu spôsobenú v tejto výške odporcom tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby navrhovateľa a za tieto platiť po dobu viazanosti, t. j. po dobu 24 mesiacov a následne tento svoj záväzok porušil, pretože riadne a včas neplatil cenu za poskytnuté služby.

Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, musia byť splnené základné zákonné predpoklady a to 1) porušenie právnej povinnosti, 2) existencia alebo vznik škody, 3) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, 4) zavinenie škodcu. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť všetky uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Splnenie prvých troch predpokladov, ktoré sú objektívneho charakteru a majú skutkovú povahu, musí preukázať poškodený, t. j. leží na ňom dôkazné bremeno. Vo vzťahu k prvému predpokladu (porušenie

právnej povinnosti), navrhovateľ uvádzal, že odporca porušil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy a to konkrétne z Dodatku k zmluve o pripojení, zotrvať v zmluvnom vzťahu a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas doby viazanosti. Aj porušenie tzv. kontraktualnej povinnosti je porušením právnej povinnosti a môže založiť zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ bližšie nešpecifikoval, ktorú z uvedených dvoch povinností odporca porušil, t. j. či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu, alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z ostatného skutkového vymedzenia, ako aj z predložených listinných dôkazov vyplýva, že odporca porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ neuvádzal žiadne skutočnosti a ani z listinných dôkazov ním predložených nevyplývalo, že by odporca porušil povinnosť zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu napr. tým, že by zmluvu o pripojení sám vypovedal, odstúpil od nej pred dohodnutou dobou viazanosti, či zmenil účastnícky program na program s nižšou cenou ako bol ten, na ktorom sa s navrhovateľom pri podpise dodatku dohodli. Súd preto uzatvára, že bolo v konaní preukázané len to, že zo strany odporcu došlo k porušeniu právnej povinnosti, na ktorú sa zaviazal v zmluve a to povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby na základe vyúčtovania navrhovateľom zaslaných faktúr. Súd preto ďalej skúmal splnenie ďalších predpokladov a to vznik škody a príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vznikom škody. V právnej teórii pod pojmom škoda sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Súčasťou náhrady škody je však aj nemajetková ujma na základe výslovného znenia zákona (napr. bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia), o čo sa však v prejednávacom prípade nejedná. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou sa rozumie zmenšenie majetku poškodeného, prípadne náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav, sú to tiež rôzne náklady spojené so vznikom a zisťovaním škody a podobne. Pod ušlým ziskom sa rozumie to, čo by poškodený mohol získať nebyť vzniku škody. Súd preto skúmal existenciu škody na strane poškodeného, t. j. či došlo k zmenšeniu majetku navrhovateľa ako poškodeného a či toto zmenšenie bolo vyvolané v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu tak, ako bola konštatovaná vyššie. Navrhovateľ výšku škody vyčíslil na 272,19 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, za ktorú ju odporca získal za podmienok v zmysle Dodatku k zmluve o pripojení. Dodatok k zmluve o pripojení je svojím obsahom kombinovaným právnym úkonom. Je v ňom upravená dohoda strán o aktivácii, resp. zmene účastníckeho programu a v súvislosti s ňou sú tu upravené práva a povinnosti medzi navrhovateľom a odporcom pri využívaní určitého účastníckeho programu. Okrem toho sú v Dodatku upravené aj podmienky kúpy koncového telekomunikačného zariadenia, resp. mobilného telefónu, čo predstavuje kúpnu zmluvu, ktorou navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za akciovú cenu. To, že k splneniu povinnosti oboch zmluvných strán z kúpnej ceny došlo, nie je v konaní sporné a túto skutočnosť nikto nenamietal, to znamená, že navrhovateľ riadne odovzdal odporcovi predmet kúpy, t. j. mobilný telefón a odporca riadne zaplatil dojednanú kúpnu cenu. Rovnako je zrejmé, že zo Zmluvy, Dodatku ani zo Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny z mobilného telefónu v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z dojednaného Dodatku vyplývajú, okrem iného i povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytované služby. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu nebolo zo strany navrhovateľa v rámci kúpnej zmluvy viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Jediná forma sankcie za porušenie vymedzenej skupiny povinností odporcu vyplývajúceho z Dodatku k zmluve o pripojení bola zmluvná pokuta. Súd však dodáva, že práve v tejto časti bola dohoda o zmluvnej pokute v iných súdnych konaniach označená ako neprijateľná zmluvná podmienka a preto z tohto titulu si navrhovateľ nemôže uplatňovať svoj nárok a ani si ho z tohto titulu v tomto konaní už neuplatnil. Súd preto konštatuje, že zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu nemôže predstavovať škodu, ktorá navrhovateľovi vznikla v súvislosti s porušením povinnosti odporcu uhrádzať riadne a včas služby poskytované navrhovateľom na základe zmluvy o pripojení. K zmenšeniu majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporcovi pri kúpe mobilného telefónu poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti odporcu platiť navrhovateľovi za poskytnuté služby, ale následkom vôle navrhovateľa vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti ale len a len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v časti kúpnej zmluvy. Vyjadrenie navrhovateľa, že odporcovi poskytol zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu len z toho dôvodu, že sa odporca zaviazal platiť mu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, nemá na tento záver žiadny vplyv ani s ním právne nesúvisí. Je možné predpokladať, že navrhovateľ vstúpil do kúpnopredajného vzťahu s odporcom a poskytol mu zľavu z kúpnej ceny zrejme z dôvodu predpokladaného zisku v

podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti, avšak jediným možným následkom porušenia povinnosti odporcu platiť riadne a včas cenu za poskytované služby, je nenadobudnutie práve takto očakávaného zisku v podobe mesačných platieb odporcu za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu takýmto následkom nie je.

Súd sa zaoberal aj tvrdením navrhovateľa v žalobe, že predmetná škoda má predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a trhovou cenou. Z činnosti súdu je známe, že navrhovateľ v obdobných typoch žalôb v niektorých prípadoch poukazoval na znenia Dodatkov k zmluvám a uvádzal konkrétnu sumu rozdielu medzi maloobchodnou kúpnou cenou a dohodnutou kúpnou cenou, čo bolo vyčíslené v týchto Dodatkoch. V predložennom type Dodatku sa však tento rozdiel nespomína, nie je uvedená výška rozdielu medzi predajnou cenou a bežnou maloobchodnou cenou telekomunikačného zariadenia. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ podal typové žaloby, v ktorých však nereflektoval na to, že znenia Dodatkov sú v rôznom znení. Z Dodatku a ani z iných listinných dokladov predložených navrhovateľom v tomto konaní však nevyplýva, aká mala byť spotrebiteľská cena mobilného telefónu a teda akú zľavu vlastne odporcovi poskytol pri predaji mobilného telefónu. Preto súd konštatuje, že navrhovateľ ani nijako nepreukázal, že by výška škody 272,19 € predstavovala rozdiel medzi zľavnenou kúpnou cenou a bežnou maloobchodnou cenou predávaného telekomunikačného zariadenia a teda neuniesol ani dôkazné bremeno, pokiaľ ide o uplatňovanú výšku škody.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že boli splnené zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu na strane odporcu, súd jeho návrh v časti zaplatenia nároku na náhradu škody vo výške 272,19 € s príslušenstvom zamietol.

Navrhovateľ si rovnako uplatnil sumu vo výške 126,85 €, ktorá podľa návrhu má predstavovať nezaplatené poskytnuté služby telekomunikačnej siete. Po preskúmaní jednotlivých faktúr súd zistil, že okrem služieb navrhovateľ vyúčtoval odporcovi poplatok za upomienku 1,33 € (čl. 21) a poplatok za odpojenie vo výške 3,3194 € bez DPH (faktúra čl. 18). Dôvod a výšku týchto poplatkov však navrhovateľ nijako nepreukázal, preto súd v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. Súd preto u faktúry čl. 18 z vyúčtovaných služieb bez DPH 6,37 € odpočítal predmetný poplatok a zvyšok pohľadávky za poskytnuté služby spolu s DPH činí 4,09 €. Súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie vyúčtovaných služieb v celkovej sume 122,03 € (4,09 € + 64,75 € + 53,19 €) a. vo zvyšnej časti súd návrh spolu s príslušenstvom zamietol.

Odporca sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, pretože v lehote splatnosti neuhradil žalované faktúry, ktorými boli vyúčtované telekomunikačné služby, ktoré aj odporca využil. Navrhovateľovi preto patrí nárok na úrok z omeškania. Odporca sa dostal do omeškania celého uplatneného dlhu splatnosťou poslednej faktúry dňa 07. 12. 2010. V čase splatnosti výška úroku z omeškania činila 9 % (úroková sadzba ECB 1 % + 8 % zákonné zvýšenie), preto súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 9 % od uplatneného dátumu t. j. od 28. 01. 2011, kedy už odporca bol v omeškaní so zaplatením žalovaného dlhu v priznanej výške. Súd preto zaviazal odporcu okrem istiny, uhradiť aj úrok z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy 122,03 € od 28. 01. 2011 do zaplatenia.

V súlade s ustanovením § 160 ods.1 O. s. p. súd rozhodol o návrhu odporcu na plnenie v splátkach. Súd považoval za odôvodnený návrh odporcu s prihliadnutím na jeho momentálnu finančnú situáciu, kedy hoci je zamestnaný, jeho príjem je len vo výške minimálnej mzdy. Súd určil výšku mesačných splátok na 30,00 € mesačne, čo znamená, že navrhovateľovi bude dlh vyplatený v kratšom časovom období. Rovnako súd určil, že pokiaľ odporca nevyužije výhodu splátok, nezaplatením akejkoľvek splátky sa celý dlh stane zročný a odporca ho bude musieť uhradiť naraz.

O trovách konania rozhodoval súd podľa § 142 ods.2 O. s. p. a zisťoval čiastočný úspech účastníkov konania. Navrhovateľ bol v konaní len čiastočne úspešný, pričom jeho úspech z celkovej uplatnenej čiastky predstavuje 30,60 %. Z uvedeného vyplýva, že viac úspešný bol odporca v rozsahu 69,40 %,

preto by mu patrila pomerná časť náhrady trov konania vo výške 38,80 % , kedy sa od jeho úspechu odratúva neúspech (69,40 % - 30,60 %). Odporca si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal.

Súd ďalej posudzoval náhradu trov konania, ktorú si uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka sa riadi úspechom alebo neúspechom toho účastníka, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník vystupoval na strane odporcu a preto by mu patrila náhrada trov konania vo výške 38,80 %. Vedľajší účastník si uplatnil trovy za právne zastúpenie a to za 2 úkony právnej pomoci po 26,56 €, režijný paušál 2x po 8,04 €. Poukázal na to, že vstúpil do konania len v časti náhrady škody s príslušenstvom, ktorú si navrhovateľ uplatňoval vo výške 272,19 €. Poukázal na to, že podľa § 10 ods.2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., sa výška tarifnej odmeny odvodzuje od legislatívneho termínu „peňažné plnenie“. Týmto sa má na mysli nielen uplatňovaná istina, ale aj jej príslušenstvo v podobe úrokov, úrokov z omeškania, poplatku z omeškania a podobne, vyčíslené ku dňu poskytovania právnej služby. Preto pri vyčíslení tarifnej odmeny právny zástupca vedľajšieho účastníka vychádzal zo sumy 357,49 € - pri úkone prípravy a prevzatia právneho zastúpenia a zo sumy 357,63 € pri úkone vyjadrenie zo dňa 24. 07. 2014. Súd vyúčtované trovy právneho zastúpenia posudzoval aj z pohľadu ich účelnosti, pretože s poukazom na ustanovenie § 142 ods.1 O. s. p., súd môže priznať náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník - Občianske združenie Hlas spotrebiteľa vstúpil do tohto konania na stranu odporcu za účelom jeho podpory ako spotrebiteľa. Uvedené občianske združenie bolo založené za účelom ochrany kolektívnych práv spotrebiteľov a teda je zrejmé, že jeho predstavitelia sa zaoberajú ochranou práv spotrebiteľa a preto sa u tohto občianskeho združenia predpokladá vyššie právne vedomie o problematike a právnej úprave ochrany práv spotrebiteľa, ako aj informovanosť o rozhodovacej praxi súdov v typovo podobných spotrebiteľských sporoch. Z činnosti súdu je známe, že tak, ako sa v tomto konkrétnom prípade (rozumej žaloby navrhovateľa o zaplatenie škody a neuhradených telekomunikačných služieb) jedná o tzv. formulárové žaloby, ktoré sa líšia len v údajoch o odporcoch a výške uplatňovaných súm, rovnako vyjadrenia právnych zástupcov vedľajších účastníkov a to občianskych združení na ochranu práv spotrebiteľov, majú charakter tzv. formulárových vyjadrení, to znamená, že vyjadrenia v jednotlivých typovo podobných sporoch sú z hľadiska právnej argumentácie totožné. Ako samotný vedľajší účastník, tak ani jeho právny zástupca sa spravidla nezúčastňujú ústnych pojednávaní, preto právna pomoc právneho zástupcu sa súdu javí len ako formálna a neúčelná. Súd týmto nespochybňuje právo každého účastníka dať sa zastúpiť v súdnom konaní advokátom v súlade s ústavným právom podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a ustanovením § 25 ods.1 O. s. p. S prihliadnutím na charakter, obtiažnosť i časovú náročnosť úkonov právnej služby, ktoré v tomto konaní právny zástupca vedľajšiemu účastníkovi ako svojmu klientovi poskytol, vedie súd k jednoznačnému záveru, že právne zastúpenie v tomto konaní je zjavne neúčelné. Rovnako sa súd nestotožňuje s názorom vysloveným právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, že by vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu len v časti uplatneného nároku. Pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane odporcu ako spotrebiteľa, pričom celý predmet konania má charakter spotrebiteľský, zdieľa s ním jeho úspech i neúspech v rámci celého predmetu konania. Nemožno predsa vylúčiť, že vývoj konania dospeje do štádia, kedy by bola na mieste podpora vedľajšieho účastníka aj vo zvyšku predmetu sporu. Uvedený výklad vedľajšieho účastníka by bol v rozpore s účelom jeho účasti v súdnom spore, kedy účelom je ochrana nie len „vybraných“ práv spotrebiteľa. To znamená, že pokiaľ bol odporca v tomto konaní úspešný len čiastočne a patrila by mu náhrada trov konania vo výške 38,80 %, rovnako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by patrila náhrada trov konania v rovnakom rozsahu. Bolo by nelogické, aby vedľajší účastník mal viac práv ako účastník, na podporu ktorého vystupuje. Rovnako by bol porušený princíp rovnosti strán aj voči navrhovateľovi. Súd sa nestotožnil ani s vyčíslením základu, z ktorého právny zástupca vedľajšieho účastníka odvodzuje tarifnú odmenu, pokiaľ do výpočtového základu zahrnul i príslušenstvo pohľadávky. Takýto výklad legislatívneho termínu „peňažné plnenie“, považuje súd za neprípustne rozširujúci. Doterajšia súdna i advokátska prax vychádzala z obdobného postupu pri stanovení základu pre určenie tarifnej odmeny tak, ako je tomu pri určení súdneho poplatku, kedy predmetom poplatkového úkonu je len istina samotná bez príslušenstva. Príslušenstvo sa stáva poplatkovým úkonom len v prípade, že je samostatným predmetom konania. Je pravdou, že uvedené je výslovne zakotvené v zákone o súdnych poplatkoch, čo v predpisoch o advokácii nie je. Obdobne sa však postupuje pri určení základu pre určenie tarifnej odmeny advokátovi za právnu službu. Súd nevidí žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, aby došlo k odklonu od doposiaľ ustálenej súdnej i advokátskej praxe. Uvedený širší výklad by bol v neprospech účastníkov konania ako klientov právnych zástupcov a súd má zato,

že aj súčasné tarify, ktorými je určená hodnota jednotlivých úkonov právnej služby, sú ustanovené v dostatočnej výške, ktorá zodpovedá hodnote poskytnutej právnej služby. Na základe uvedených úvah, súd posúdil nárok vedľajšieho účastníka na úhradu trov právneho zastúpenia za neúčelný. Iné trovy si vedľajší účastník neuplatnil, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

- 1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - 2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - 3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,
 - 4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).